

„Jeg har i sinde at undlade at stemme for den foreslåede dagsorden, men inden jeg gør det, vil jeg understrege, at den vurdering af Atlantpagten, som ligger bag det parti, som har stillet dagsordenen, er væsensforskellig fra min og af en art, som jeg på det allerskarpeste må tage afstand fra. Når jeg imidlertid vil undlade at stemme, er det, fordi jeg har et andet synspunkt på problemet om stationering af fremmede tropper i Danmark i fredstid end mit parti.“

Efter forhandlingens slutning forkastedes Aksel Larsens forslag om overgang til næste sag på dagsordenen med 113 stemmer mod 8 (DK og Kjeldgaard Iversen); 22 medlemmer afholdt sig fra at stemme.

3. Den 3. december 1952 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 1360) følgende forespørgsel til landbrugsministeren af *Oluf Pedersen*:

„Vil regeringen, under hensyn til de fremkomne oplysninger om statstilskud til opfodring og spild af rugbrød, foranledige, at det store beløb, som medgår dertil, i stedet for bruges til ophævelse af skatter på livsfornödenheder?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{4}{12}$ (F. sp. 1462).

Forespørgslen foretoges $\frac{20}{1}$ (F. sp. 1798).

Som begrundelse for forespørgslen udtalte *forespørgeren* bl. a.:

„Under forhandlingerne mellem partierne i foråret 1951 stillede regeringen forslag om prisbindinger. Disse prisbindinger gik vi dengang imod, og sidste forår blev de afskaffet igen, skønt socialdemokraterne og kommunisterne gik imod det. Fra retsforbundets side foreslog vi under disse forhandlinger, at man ikke alene lod prisbindingerne bortfalde, men at samtidig alle tilskudsordninger bortfaldt. For at modvirke, at dette skulle føre til en stigning i ejendomspriserne, foreslog vi en ekstraordinær statsgrundskyld på 1 pct., og alt det, som man sparede i tilskud, plus denne ekstraordinære statsgrundskyld, ialt $\frac{1}{4}$ milliard kr., foreslog vi skulle bruges til nedsættelse af de told- og forbrugsafgifter, der særligt tynger den jævne befolkning.

Vort forslag sidste forår om denne form for afskaffelse af tilskudsordningerne vandt ikke tilslutning. Den ene procent statsgrundskyld fik kun sympati fra socialdemokratiet. Det hele endte med, at man fik prisbindingerne bort; vi opnåede ikke bortfald af tilskudsordningerne, men det lykkedes endda de radikale at få prakket regeringen et forhøjet mælketilskud på. Havde man fulgt